

навчальними планами відводиться велика кількість кредитів на вивчення математичних дисциплін, а також, вони поступово вивчаються протягом всього періоду навчання. Отже, для

підвищення якості професійної підготовки майбутніх економістів в Україні, на наш погляд, необхідно збільшувати кількість годин на вивчення дисциплін математичного циклу.

Література

1. Університет економіки в Празі. – [Офіційний сайт] – Режим доступу: <https://www.vse.cz>.
2. Університет Париж-Дофін. – [Офіційний сайт] – Режим доступу: <http://www.dauphine.fr/fr/index.html>.
3. Мадридський університет імені Карлоса III. – [Офіційний сайт] – Режим доступу: <https://www.uc3m.es/Home>.

УДК 392.5

П'ЯТЬ АРГУМЕНТІВ НА КОРИСТЬ ПЕРЕНЕСЕННЯ СВЯТКУВАННЯ РІЗДВА

Творун С.О. – к.і.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

У суспільстві триває обговорення доречності перенесення дати святкування Різдва з 7 січня на 25 грудня. Слід зауважити, що число і місяць народження Ісуса Христа невідомі, а день святкування було обрано у 431 р. на Ефеському соборі, який і ухвалив рішення відзначати Різдво Христове 25 грудня [1].

З приводу святкування Різдва на сайті Президента України розміщена відповідна петиція, в якій говориться: «Ми, християни різних конфесій України, не відмовляючись від власних традицій, але бажаючи святкувати Різдво Христове з усім християнським світом, просимо зробити в Україні 25 грудня вихідним днем на честь Різдва Христового... Це рішення не має відмінити Різдво Христового як державного свята і вихідного дня 7 січня»[3]. В Інтернеті обговорюються і висловлювання секретаря РНБО Олександра Турчинова з цього приводу [4]. Свої думки щодо перенесення Різдва висловлюють Ієрархи Церков, що існують в Україні [2] і звичайні громадяни. Український інститут національної пам'яті розробив Проект закону України «Про державні та інші свята, пам'ятні дати і скорботні дні», в якому дата святкування Різдва залишилася 7-го січня [5].

Отже, загалом думки у суспільстві розділилися на три позиції. Одні вважають, що Різдво потрібно святкувати 25 грудня і саме цю дату варто зробити вихідним днем, другі – що потрібно залишити все як є і святкувати Різдво 7 січня, третя група виступає за те, щоб в календарі державних свят України було два вихідних з нагоди Різдва, це – 25 грудня і 7 січня.

Ми підтримуємо прихильників одного вихідного дня з нагоди Різдва. Два вихідних у різні дні з нагоди одного свята неприйнятні хоча б тому, що це зробить кожну з дат меш вагомою серед загальнодержавних свят і менш значимою

для суспільства, до того ж у нас і так забагато святкових неробочих днів. Стосовно дати святкування, ми підтримуємо пропозицію перенесення Різдва на 25 грудня. Наведемо свої аргументи.

1. Аргумент логічний. Згідно законів логіки в одному документі не можна використовувати різні системи літочислення. У сучасному українському календарі державних свят порушено закон тотожності, сформульований ще Аристотелем. Одну дату (Новий рік) ми святкуємо за Григоріанським календарем, а іншу дату (Різдво Христове) – за Юліанським. В одному документі всі числа повинні бути зведені в одну систему, мати один сенс. Це все рівно, що на спідометрі вказувати в перемішку милі з кілометрами, або в одній накладній вагу прийнятого товару писати в кілограмах, а реалізованого у фунтах. Таке літочислення збиває з пантелику. Оскільки перенесення Нового року на 14 січня видається більш недоречним, краще перенести Різдво на 25 грудня.

2. Аргумент релігійно-міфологічний. Різдво Христове у міфологічному сенсі це день народження Спасителя, а Новий рік – його обрізання (Обрізання Господнє), під час якого йому дали ім'я Ісус. В державному українському календарі ім'янаречення та обрізання (1 січня) передують народженню (7 січня), що призводить до цілковитої плутанини в усвідомленні громадянами біографії Ісуса Христа.

3. Аргумент релігійно-етичний. Згідно християнських канонів перед Різдвом триває піст, в українській традиції його називають Різдвяним або Пилипівкою. Особливо строгими вважаються перший і останній тижні посту. На період саме такого суворого посту випадає святкування Нового року, яке в народній свідомості асоціюється з багато накритим столом

– щедрим вечором. У прикмету «як Новий рік зустрінеш, так його і проведеш» вірить більшість українців. Досить багато з них просто у розпачі, як же його зустрічати, щоб і свято було «як годиться» і християнської етики дотриматися. До того ж існує традиція колективно зустрічати Новий рік, влаштовуючи корпоративи напередодні. В такому випадку перед багатьма віруючими постає дилема, що робити, щоб і з колективом повеселитися і Бога не прогнівити. Одна жінка дуже довго вагалася йти чи не йти з колективом на новорічну вечірку, допоки не знайшла для себе ось таке оправдання: «Ісус Христос один, якщо в усьому світі вважають, що він вже народився, а у нас вважають що ще ні, то я буду вважати так, як вважає більшість людей і посвятку вже зараз». Тому перенесення дати святкування Різдва на 25 грудня із задоволенням сприйме більшість працюючого населення.

4. Аргумент національно-консолідуючий. Перенісши святкування Різдва на 25 грудня, ми зробимо це свято загальнонаціональним. Адже воно тоді стане єдиним не лише для українців всіх християнських конфесій – католиків, протестантів, а також уніатів та православних (якщо буде політична воля очільників цих церков), але і для українців рідновірських конфесій, які сповідуючи віру предків, святкують цього дня Різдво сонця. Саме 25-го грудня закінчується зимове сонцестояння і день починає прибувати.

5. Аргумент національно-культурний. Перенесення Різдва на 25 грудня допоможе зберегти давні українські автентичні традиції і символіку. Одним з найдавніших українських різдвяних символів є дідух, якого встановлюють в оселях на покуті саме напередодні Різдва і урочисто спляють на Новий рік. Встановлення дідуха 24 грудня (напередодні Нового року) може призвести до заміни введеної Петром I традиції рубати і прикрашати ялинки, на більш давню і більш екологічну українську – ставити солом'яного дідуха. Ялинка, а надто вінок з ялини, що став модним останнім часом, в українській традиції пов'язується із світом померлих. В той час як дідух є символом достатку, добробуту і життя, оскільки робиться з житніх та пшеничних колосків. Дідухи у вигляді дерева роду також символізують духовну єдність родини і всього українського народу, включаючи предків і прийдешні покоління. Встановлені замість ялинок дідухи на площах міст і сіл України сприятимуть її духовному відродженню і нестимуть національний колорит. Теж саме можна сказати і про звіздарів із зірками-сонечками та ватаги колядників, які сповіщають як про народження сонця-світила, так і про

народження християнського сонця – Ісуса Христа.

Багатьох політиків, державних і релігійних діячів не так цікавить доречність перенесення Різдва на 25 грудня, ніж питання як на таку зміну відреагує народ, чи не втратять вони через це своїх прихильників. На нашу думку, народ працездатного віку і молодь з активною життєвою позицією реформу підтримають, а люди старшого віку із підданським світоглядом відреагують так, як їм скажуть їх релігійні авторитети, тобто зреагують так, як їх переконують батюшки.

Московські очільники церкви подібну реформу не схвалюють, адже вона приведе до більш чіткого розмежування серед прихожан, заставить і аполітичних громадян, яким байдуже в якому храмі молитися, визначатися коли ж саме святкувати і здійснювати обряди. Тенденції останніх років засвідчують поступове збільшення саме в лавах Київського патріархату і певні втрати серед прихильників Московського патріархату, тому Українська православна церква Московського патріархату перенесення Різдва на 25 грудня не підтримає.

Що ж стосується Української православної церкви Київського патріархату, Української греко-католицької церкви та Української автокефальної православної церкви, то перенесення дати святкування Різдва Христового на 25 грудня для них було б корисним, адже в наш час саме святково церемоніальна сторона є найбільш вагомим аргументом у залученні громадян до храмів. Державна підтримка (вихідний день) дозволить більшості людей відвідати ті храми, свята в яких співпадають з державними червоними датами календаря. Але таке станеться лише при умові позитивного ставлення священнослужителів до реформи і роз'яснювальної роботи серед своїх прихожан. Посилання деяких священників на невдалий досвід календарної реформи 20-х років ХХ століття є некоректним, оскільки реформу не підтримали саме священнослужителі через атеїстичну політику більшовиків, які відділили церкву від держави і не ввели до державного календаря жодного релігійного свята. А народ ходив до церкви тоді, коли там правилось, що залежало від волі лише духовенства, а не народу.

Отже перенесення святкування Різдва на 25 грудня назріло. Проте, одним святом обмежуватися не можна, зміна одного свята тягне за собою інші. Тому все літочислення і церковні свята потрібно узгодити з Григоріанським календарем, яким у повсякденному житті користуються і ті священники, які виступають проти такої реформи.

Що ж стосується неробочих святкових днів, то такими потрібно робити свята, що мають яскраво виражений український народний колорит (символіку, обрядовість, фольклор), є спільними

для широкого загалу, несуть позитивні емоції. Окрім Різдва, Великодня, Трійці та Покрови, я б до святкових днів додала б ще й свято Купала.

Література

1. Дата народження Ісуса Христа. [Електронний ресурс] http://www.archangel.kiev.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1042:data-narodzhennia-isusa-khrysta&catid=25&Itemid=46
2. Ієрархи Церков обговорюють можливість святкування Різдва 25 грудня. [Електронний ресурс] <http://www.religion.in.ua/news/vazhlivo/31488-iyerarxi-cerkov-obgovoryuyut-mozhlyvist-svyatkuvannya-rizdva-25-grudnya.html>
3. Про вшанування Різдва Христового в Україні 25 грудня і 7 січня //Електронні петиції// № 22/019257-еп. [Електронний ресурс] <https://petition.president.gov.ua/petition/19257>
4. Турчинов закликав святкувати Різдво 25 грудня «разом з усім цивілізованим світом» [Електронний ресурс] <http://www.5.ua/ukrayina/turchynov-zaklykav-sviatkuvaty-rizdvo-25-hrudnia-razom-z-yevropoiu-134730.html>
5. Проект закону України «Про державні та інші свята, пам'ятні дати і скорботні дні» [Електронний ресурс] <http://www.memory.gov.ua/laws/proekt-zakonu-ukraini-pro-derzhavni-ta-inshi-svyata-pam-yatni-dati-i-skorbotni-dni>

УДК 378.12

ОЦІНЮВАННЯ СТУДЕНТАМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анненкова І.П. – д.пед.н., доцент

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

Думка студентів має істотне значення при оцінюванні якості навчальної діяльності науково-педагогічних працівників ВНЗ, оскільки вони безпосередньо включені в навчальний процес, є його активними, зацікавленими учасниками. У силу цих причин вивчення задоволеності/незадоволеності студентів і випускників процесом навчання, тобто орієнтація на безпосереднього споживача освітніх послуг, є в даний час актуальним завданням менеджменту якості освіти.

Оцінювання професійної діяльності викладачів студентами у вищих навчальних закладах з метою поліпшення якості викладання навчальних дисциплін, підвищення вимог до навчального процесу розглядають Г. Андрущак, Г. Біляєва, І. Булах, О. Величко, С. Вікторенкова, О. Запесоцький, В. Іващенко, О. Рожков, Л. Санкін, А. Царенко, О. Ясев, М. Ефрік, А. Барон, С. Калверік, У. Кешін, Е. Фіч, І. Лівінгстон, Х. Марш та ін.

Узагальнюючи результати проведеного теоретичного дослідження, можна констатувати, що незважаючи на наявність у сучасній педагогічній науці досліджень, присвячених оцінюванню якості вищої освіти, проблема оцінювання педагогічної діяльності викладачів студентами залишається актуальною. Недостатньо розкритими, на нашу думку, є питання використання результатів оцінювання

професійної діяльності науково-педагогічних працівників студентами в управлінні якістю освіти.

У ВНЗ України, на думку І. Зварич, процес оцінювання професійної діяльності викладачів виконує діагностичну, інформаційну, мотиваційну, стимулювальну, коригувальну функції. Діагностична функція використовується для обробки даних опитування; інформаційна – для детального вивчення результатів анкетування та модернізації навчального закладу; мотиваційна – для того, щоб відобразити взаємостосунки між студентами і викладачами та вплинути на особистість педагога на основі отриманих результатів анкетування «Викладач очима студентів»; стимулювальна функція відображає використання результатів анкетування «Викладач очима студентів» у навчальному процесі; коригувальна – для своєчасного внесення коректив до навчальних планів та програм з вивчення навчальних дисциплін [2].

Г. Андрущак виокремлює низку факторів, що перешкоджають реалізації означених функцій. Так, на думку вченого, специфіка організації освітнього процесу (мала частка курсів за вибором у навчальних планах) і закритість для студентів інформації щодо результатів оцінювання викладачів при виборі наукових керівників, спеціалізації, спецкурсів практично